

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Gál György

Cím:

Béke és Bátorlás

KARÁCSONYKOR, A HÍDON

Forrás:

(Hely)

1954.

(Idő)

11. 29.

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy:

624.2

Hely:

lő:

4 454.4

Személy:

Helyszám:

Ne haragudjanak, hogy most, a főváros ostromának tizedik évfordulóján néhány pillanatra elvonom figyelmüket e jelentős dátumról és a kilenc év előtti karácsonyt idézem emlékezetükbe. Nem ünneprontásból, nem is holmi különködésből teszem, hanem kizárólag azért, mert 1954. december 24-ének viharos, napsütéses délelőttjén az északi összekötő vasúti híd építésének aquincumi telepén mérnökkel, barázdás arcú öreg hidmunkásokkal sűrűn idéztük a kilenc év előtti karácsonyt. Most kilenc esztendeje, ilyenkor délelőtt, a Kossuth-hídnál már gyülekeztek az emberek a második műszakra. Kilenc esztendővel később és néhány kilométerrel odébb, itt ma nem lesz második műszak. Karácsony estéjén pihennek a hidászok. A parton már lassan szedelőzködnek az emberek, a hídon, az eddig elkészült vasszerkezeten jelenleg nem tartózkodik senki, az építésvezetőség nem engedte a hídra az embereket a szélviharban. Kilenc éve ilyenkor a Kossuth-hídnál bizony senki sem gondolhatott az időre, hazamenetelre, kritikus volt akkor a helyzet, minden óra, szinte minden perc meghátrálás annyit jelenthetett, hogy közelebb kerül a jég a vízben álló facölöpökhöz, s ez hónapokra elodázhathja a híd megnyitását.

Most innen mindenki siet haza családjához, délben már csak néhány inspekciós és a telep nagy fekete kutyája őrzi az állványokat, darukat, az egymásra fektetett vaskereteket, a ládában tizezerszám heverő hosszúnyelű csavarokat. Idén otthon ünneplik a hidmunkások is a karácsony estét és talán lesz, akinek eszébe jut az a kilenc év előtti karácsony a dunai alsórakpart falának támasztott hevenyészett fabarakkban, a kis vaskályha körül. Vajon hol vannak az első hidcsata névtelen hősei? A hálás emlékezet és talán valami régi befizetési jegyzék őrzi nevüket a minisztériumi irattár egyik poros fiókjának a mélyén.

A tét, amely most itt az északi összekötő

vasúti hídnál az elvégzett munka eredménye lesz, persze sokkal kisebb, mint akkor a Kossuth-hídnál volt. De azért most sem csekélység. Ha elkészül a híd, a dorogi iparvidék 80-100 kilométerrel közelebb kerül a Tiszántúlhoz. A mozdonyok egy nappal gyorsabban fordulhatnak. Gyorsabban kerül a mész, a szén, a téglá, a cement az újpesti és angyalföldi nagy gyárakba. Ha elkészül az új híd, éjszakánként nem veri fel majd álmából a nehéz tehervilamosok csörömpölése a Mártírok útjának lakóit. nem akadályozza nappal a teherforgalom a budai körút villamosközlekedését, nem rongálják a nehéz szerelvények a szép Sztálinhidat. A munkásvonatok utasai nem lesznek kénytelenek a budai Császárfürdő-megállónál leszállni, közvetlen elviszi őket majd a vonat Újpestre, Angyalföldre, a Nyugati-pályaudvarra, ők — a MÁV számítása szerint — három-négy órát nyernek naponta. Ha az új híd szolgálatba lép, sokmillió forint nyereséget könyvelhet el a népgazdaság.

— Hol tartanak az építők, mit kell még megcsinálni? Furmann Ferenc mérnök, helyettes építésvezető a hídra mutat:

— Hét nyílásból áll majd az északi összekötő vasúti híd. Amint látja, öt már megvan belőle, azaz pontosabban öt és fél, mert a pesti oldalon már a hatodikon dolgoznak. Ott még egy félnyílás hiányzik, itt Budán egy egész. Tulajdonképpen csak most, december végére kellett volna az öt nyílás szerelését befejezni. De már december 8-án megvoltunk vele. Pedig két és félhónapot veszítettünk a tavalyi nehéz tél és a nyári árvíz miatt. Most egy éve olyan hirtelen jött a jég, hogy néhány emberünk hajóstul befagyott a Duna közepén. Há-

rom napig meg se tudtuk közelíteni őket, aztán nagynehezen kievickéltek. A pesti oldal szerelési munkájának befejezése sürgősebb, mert itt Budán most úgysem dolgozhatunk tovább. Számítani kell arra, hogy bármikor megkezdődhet a jégzajlás és a jég sodra itt a budai parton erősebb, ilyenkor, december végén, ezéért már veszélyes dolog lenne a további építéshez szükséges cölöpöket levernii a folyó medrébe.

— Mikor lesz kész a híd?

— Azt még nem tudjuk. A hónap végén termelési értekezletünk lesz itt a telepen. Ott is beszélünk majd róla.

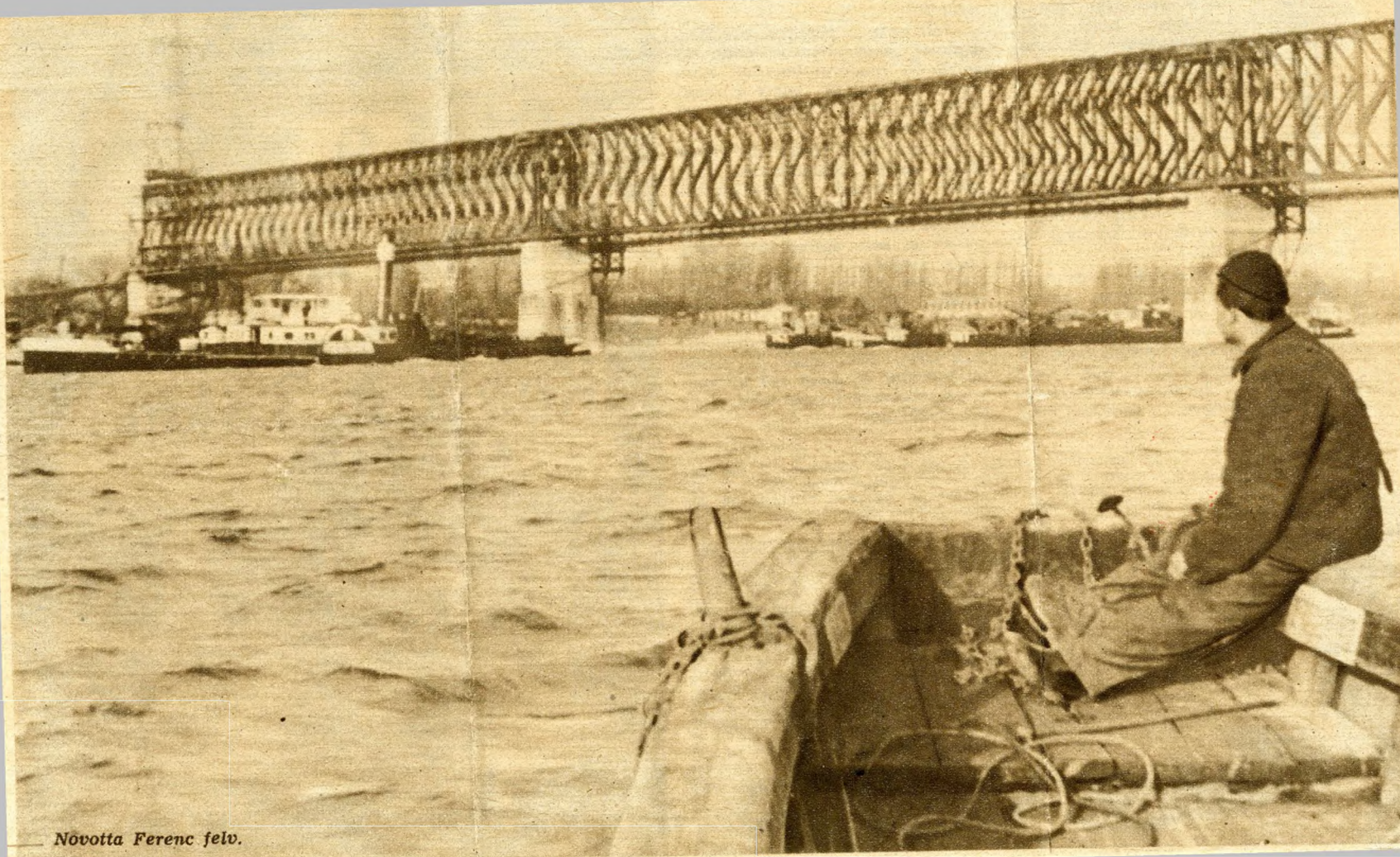
Nagy László főszereplőhelyettes és a mávagisták párttitkára is ezt mondja:

— Majd meglátjuk. Válogatott társaság dolgozik itt. Sokan vagyunk együtt 1945 óta, amikor hozzákezdünk a déli összekötő vasúti híd első provizóriumának építéséhez. Ha vidéki hídépítésen dolgozunk, a létszámot mindig ott helyben egészítjük ki. Aki azután jól beválik, jön velünk tovább. Sok mindent megtanulnak a hídon az emberek, kicsit lakatosok, kicsit szerelők, az ácsmunkához is értenek. Persze nemcsak szakmát, hanem bátorságot is lehet tanulni itt nálunk az ég és a víz között.

A szélvihar rázza az aquincumi fákat, az új híd pilléreihez csapja a hullámokat. Nézzük a sokemeletes, magas vasépítményt. Arra gondolunk mind a hármán, hogy néhány hónap még és ez a híd is állni fog, megint begyógyít egy sebet, amelyet tíz évvel ezelőtt a náci ejtettek a magyar fővárosra. És mikor fog állni az északi összekötő vasúti híd? — kérdezem harmadszor is. — Majd meglátjuk — hangzik harmadszor is a válasz. Meg kell még

beszélni a minisztériummal és itt az építkezésen a munkásokkal is. Szép dolog lenne, ha az új nyári menetrend már úgy készülne el, hogy lapjain ott szerepelne az új híd is, jó dolog lenne, ha május 1-én átmehetne rajta az első személyvonat és 2-án hajnalban már erre hoznák a szerelvények a dorogi szenet és a lábatlani cementet az újpesti gyárakba...

Gál György

Novotta Ferenc felv.